

ver af sigtede, ligesom det i dag er tilfældet ved bl.a. udtagelse af blodprøver og optagelse af fingeraftryk.

Justitsministeriet har i den forbindelse lagt vægt på Strafferetsplejeudvalgets bemærkninger på side 56 i betænkning nr. 1104/1987. Det fremgår heraf, at det efter Strafferetsplejeudvalgets opfattelse er forsvarligt kompetencemæssigt at sidestille de mildeste former for legemsundersøgelse med legemsbesigtigelse. Som eksempler på sådanne milde former for legemsundersøgelse nævnes det anførte sted ydre undersøgelse, der består i en beføling af legemets overflade, sikring af prøver fra legemets ydre, f.eks. negleskrab og hår, samt udtagelse af blodprøver.

Efter Justitsministeriets opfattelse kan en spytpøve, der som nævnt foregår ved brug af en vatpind eller lignende, ikke antages at være forbundet med mere ubehag for den sigtede end f.eks. udtagelse af en blodprøve, sikring af hår og beføling af huden – formentlig tværtimod. På den baggrund finder Justitsministeriet det forsvarligt at sidestille spytpøver kompetencemæssigt med de nævnte mildere legemsundersøgelser, der er omfattet af retsplejelovens § 792 c, stk. 1. Forslaget har i øvrigt ikke givet Strafferetsplejeudvalget anledning til bemærkninger, bortset fra at det vil følge af proportionalitetsgrundsætningen, at den lempeligste fremgangsmåde bør benyttes, jf. bilag 1, side 15.

I en række andre lande kan politiet allerede træffe afgørelse om udtagelse af spytpøver uden at skulle indhente en retskendelse. Det gælder bl.a. Sverige, Finland og England, jf. ovenfor i afsnit 3.

4.2.2. Lægelig medvirken

Efter retsplejelovens § 792 e, stk. 3, må legemsundersøgelse kun foretages under medvirken af en læge. I betænkning nr. 1104/1987 anføres der herom på side 62, at Strafferetsplejeudvalget under hensyn til straffeprocessuelle legemsindgrebs karakter af tvangsmidler finder det nødvendigt at foreskrive lægelig medvirken i videre omfang, end hvad der følger af lægeloven. Ifølge udvalget bør der f.eks. medvirke læge ved undersøgelse af legemets hulrum (især mundhule, anus og vagina), idet sådan undersøgelse – i hvert fald hvis den gennemføres tvangsmæssigt – kan rumme en helbredsmæssig risiko.

Som nævnt ovenfor, foretages spytpøver i dag ved at sikre spytsekret fra munden med en vatpind. Som følge af udviklingen i metoderne til DNA-analyse kræves således meget lidt materiale til at lave en DNA-profil. Retsmedicinsk Institut har oplyst over for Justitsministeriet, at der ikke foreligger lægefaglige hensyn, der tilsiger medvirken af en læge ved udta-

gelse af spytpøver med en vatpind. Spytpøver er ikke omfattet af lægeloven.

På den baggrund er det Justitsministeriets opfattelse, at denne form for spytpøve må anses for et væsentligt mindre ubehageligt og intensivt indgreb end de andre former for undersøgelse af mundhulen, bemærkningerne i betænkningen fra 1987 må antages at have taget sigte på. Efter Justitsministeriets opfattelse tilhører en sådan spytpøve således en mindre indgribende kategori af legemsundersøgelse end undersøgelse og prøveudtagelse fra anus og vagina samt udtagelse af blodprøve.

Justitsministeriet finder det på den baggrund forsvarligt, at der i retsplejelovens § 792 e, stk. 3, tilføjes en undtagelse til hovedreglen om lægelig medvirken, således at politiet selv kan foretage spytpøver uden en læges medvirken. Forslaget har ikke givet Strafferetsplejeudvalget anledning til bemærkninger, jf. bilag 1, side 15.

Det foreslås derfor i lovforslagets § 2, nr. 4, at politiet skal kunne udtage sådan spytpøve uden medvirken af en læge.

Politiet findes ikke at burde kunne gennemtvinge spytpøve ved mekanisk tvang. I det tilfælde, at en sigtet person yder fysisk modstand mod prøvens foretagelse, forudsættes det, at politiet i stedet rekvirerer en læge med henblik på udtagelse af blodprøve, jf. herved den almindelige skånsomhedsgrundsætning i retsplejelovens 792 e, stk. 1.

Udtagelse af spytpøve kræver ikke lægelig medvirken i hverken Sverige, Norge, Finland eller England, jf. ovenfor i afsnit 3.

4.3. Sletning af oplysninger i persondelen

Efter DNA-profilregisterets § 3, stk. 1, nr. 2, skal personer, der ikke er fundet skyldige i den sigtelse, der har dannet grundlag for registrering, slettes af registeret, når der er forløbet 10 år fra frifindelse, afgørelse om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald uden vilkår. Personer, der er fundet skyldige ved dom eller tiltalefrafald med vilkår, skal derimod slettes af registeret, når de er fyldt 70 år. I medfør af lovens § 3, stk. 3, kan sletning i disse to tilfælde dog undlades, hvis det efter en konkret vurdering undtagelsesvis findes nødvendigt at opretholde registreringerne.

I Fingeraftryksregisteret skal oplysninger om en person, der er fyldt 80 år, slettes af registeret, medmindre det efter en konkret vurdering undtagelsesvist skønnes nødvendigt at opretholde registreringen.

Siden oprettelsen har DNA-profilregisteret vist sig som et meget effektivt og samtidig meget sikkert arbejdsregister for politiet. I lyset af de hidtidige særde-